

La Tradició Catalana

Hermandad Católica

XOCOLATES
TORRAS

SON ELS MILLORS

Y MES ACREDITATS

CENTRE ADMINISTRATIU-COMERCIAL

JOAN TRIADÚ MITJÀ

Agent Comercial Col·legiat

Major, 10 — Telèfon n.º 295 — OLOT

Corresponsals a Madrid, Barcelona i Girona

Ingrés cuotes servei militar—Llicències de caça, pesca i tenència d'armes.
Passaports—Títols de Chofer—Registre i traspassos d'automòvils.
Certificats de penals i d'Últimes voluntats.

Consultori de tota mena d'assumptes de caracter administratiu i comercial
Compra-venda i administració de finques

SEGURS EN GENERAL

Accidents — Incendis — Vida — Transports marítims i terrestres

VIATJES A «FORT-FAIT»

Bitllets Circulars, Kilometrics, Individuals, Col·lectius
per Agrupaments culturals, Grops excursionistes, Societats d'esbarjo,
Congressos, Pelegrinacions, etc., etc.

ADUANES

Servei especial per a l'importació i exportació

Hores de despatx: De 9 a 13 i de les 15 a 20

Curación radical de las hiperclorhidrias gástricas (agroses), catarros del estómago, vías biliares y artritis, con el uso de los

Poli-Alcalinos «Comas»

Desaparición completa de las enfermedades de la piel, herpéticas, eczema, impétigos, especialmente erisipelas y quemaduras, con la aplicación de la

Alba - Crema «Comas»

Muestras gratis solicitense a

Farmacia Laboratorio Condom, Rogent, 44, Barcelona

En venta: **Farmacia E. Cardelús, Calle Ferrarons, 10, Olot**

ALIMENTOS ESPECIALES

Sorribas

VEGETARIANOS Y DE
RÉGIMEN

PARA

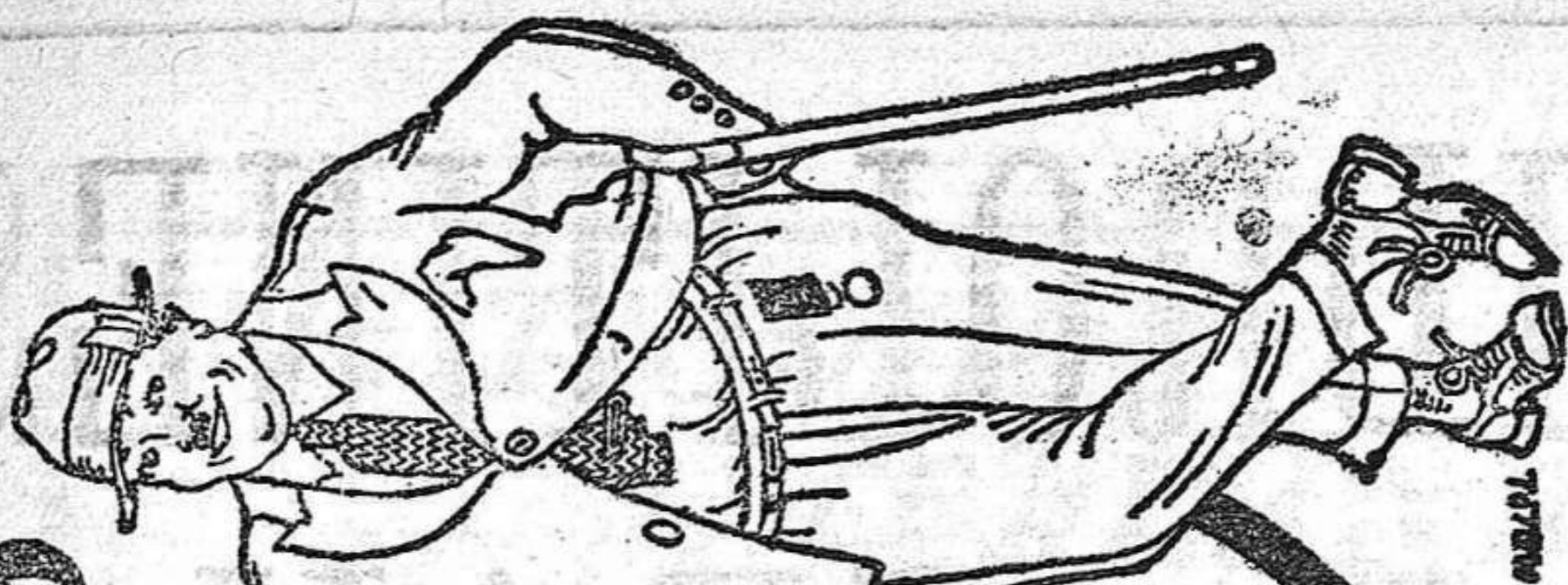
Diabéticos

DELICADOS DEL

ESTÓMAGO, VIENTRE,
CONVALESCIENTES,
DEBILITADOS, TUBER-
CULOSOS, OBESOS, AL-
BUMINÚRICOS, ARTRI-
TICOS. (alimentos especiales para NIÑOS
y personas ANCIANAS).

Se envían paquetes a provincias sin
aumento de precio.

CATÁLOGO y FOLLETOS
GRATIS

Dipòsit a Olot: Mateu Xaudiera

Sant Rafel, 2

La antiga i acreditada Casa

Francisco Armengol

d'aquesta ciutat, avinenta a la seva nombrosa i distingida clientela que, per tal de poder millor atendre-la, s'ha traslladat del carrer Amargura a la Plaça Párroco Ferrer (avans Capellans), núm. 6, enfront de l'Església Arxiprestal de Sant Esteve.

El nou local ve a esser com un Saló d'Exposició d'objectes decoratius de les mes rescents novetats nacionals i estrangeres, quines constantment seràn renovades.

Invito per tant als meus volguts favoreixedors a visitar la meva nova instal·lació, avensant-los-hi que seràn ben atesos, ensems que hi trovaràn ço, que per desconèixer-ho, no ho havien pogut emprar en nostra ciutat.

S'admeten tota mena de comandes per a treballs de marqueteria, en senzill i complicat, mobiliaris de tots estils i efectes en talla de fusta. Extensíssim assortit d'estampes, oleografies, policromies, teles al oli i gravats artístics. Varietat d'objectes de fantasia propis per a regal.

El bon gust i la serietat son la norma de la casa.

HIDROLITINES

Dr. GRAU

INCOMPARABLE AGUA DE MESA

La inmensa popularidad adquirida por su acertada elaboración, nos ha obligado a establecer las variadas formas de envase que a continuación detallamos, adaptándolas a las diversas necesidades de su extraordinario consumo:

Caja corcho de 12 bolsitas

Vaso de cristal de 12 bolsitas (Estuche cartón)

Caja metálica de 36 bolsitas (Tipo familiar)

Caja de corcho de 100 bolsitas

(Para colegios, comunidades religiosas, etc.)

Caja de corcho de 250 bolsitas (Para la venta al detall)

NOTA: Con la CAJA DE CORCHO garantizamos su máxima conservación.

LA TRADICIO CATALANA

SETMANARI CATÓLICH

GRAN DIA MISSIONAL

L'excelent Seminarista olotí En Joseph Girgas Oliveras ens comunica en nom de la Junta de la Unió Missional de Seminaristes de Girona, el projecte de fundació d'una *Beca* perpetua a favor d'un Seminarista indígena a qual fi vindrà a respondre la campanya que empendràn aquest estiu, en tots els pobles de la diòcesi.

En la nostra ciutat, baix els auspicis del Sr. Pàrroco-Arxi-prest s'ha determinat celebrar un solemne Acte de propaganda missional, el proper dia 3 de juliol.

Es d'esperar que'ls olotins contribuiràn generosament, ab les seves almoynes, a la fundació d'aquesta obra, esperonats per l'ideal apostòlich tan bellament expressat en aquesta

«ALOCUCIÓ DE LA UNIÓ MISSIONAL DE SEMINARISTES DE GIRONA

Déu vos guard, llegidors

Som els Seminaristes de Girona—ardits per a les empreses d'amor a Deu y al pròxim, amarats d'un idealisme sà y desinteressat, moguts per la veu del Papa y sota el guiatge dels nostres superiors,—som els membres de la *Unió Missional de Seminaristes*, els que us endrecem aquesta salutació de fraternitat cristiana: Déu vos guard.

Sabent ja qui som, ens cal dirvos que volèm

Ja us ho diriem breument, ab dos mots; però abans escolteunos, si us plau, un moment. No us enutgeu de llegir aquestes poques ratlles.

Una ullada al mon

Doném junts una ullada vers les regions llunyanes de la Terra, y reflexionem.

El món del Paganisme que fins ara dormia; els pobles idòlatres que romanien isolats lluny de la civilització Cristiana, vegéu com es desvetllen sobtadament, impellits per la vida moderna, que arrèu de la Terra ja fa sentir son alè.

Ab la claror de la llum nova que'ls han dut els civilisats, s'han vist ab sorpresa invadits, intervinguts, subjugats per gents estranyes de races dominadores, que cerquen generalment només llur pròpia utilitat.

Y redreçantse ab un gest d'amenaça esfereïdora, han clamat: *La nostra terra és per nosaltres*, talment com va cridar un dia Monroe: *L'Amèrica per als americans*.

Són estrangers!

Els, pobres, no saben distingir prou bé entre'ls culpables y'ls ignocents, entre'ls explotadors y'ls benefactors, entre'ls que intenten dominarlos y'ls que genuinament els civilisen: tots els són forasters y enemics; fóra l'estranger!

Y'ls Missioners catòlics, els apòstols de Jesucrist, han de fugir, si no moren sota la fúria inconscient dels oprimits, o víctimes de l'odi satànich dels que avorrexen el nom de Crist.

Ovelles sense pastor

Y aquelles cristiandats, fundades a còpia d'anys, de suors y de sang vessada—sement de futures generacions cristianes; centre d'un nou reiàlme per al Redemptor—sense la llum guiadora del Missioner, han de recaure ben aviat en la foscor del paganisme abjecte que'ls embolcalla: tots els fruyts recaptats ab fatigues innarrables, se perden com fulleraca a l'impuls de tempesta tardoral. Les ovelles sense pastor són presa fàcil del llop.

Solució

Y no hi haurà remey per un mal tan greu y fatal?

Si, que n'hi ha! La Providència té recursos per a totes les necessitats.

L'Església, Mare sempre amatent, ja ha trobat el remey adequat y eficaç:

Es el Sacerdot Indígena!

Fem que les noves cristiandats tinguin sacerdots de la seva raça, de la seva llengua, del seu propi poble, tal com els tenim nosaltres; y'l regne de Crist s'hi arrelarà.

Fem que aquells novells cristians tinguin jerarquia eclesiàstica pròpia, tal com la tenim nosaltres, ab clergues, rectors y bisbes propis; y l'Església hi serà invenciblement establerta.

A ells no'ls tocaràn aquests desbordaments de xenofòbia, o de guerra als estrangers; y de les persecucions interiors ells mateixos se'n defensaràn, estant sòlidament constituïts y organissats.

Es l'element triomfador

Heu's aquí, donchs, l'element de triomf per l'Església y per la Civilisació Cristiana en el món del Paganisme.

El Sant Pare ho ha dit ben categòricament: *L'Església ha recomanat insistentment als seus Missioners, que preparin per al Sacerdoci els joves indigenes d'esperit prometedor, haventse persuadit que de cap mes manera el regne de Crist enlloch no pot constituirse ni establir-se.*

La Beca «Sant Narcís»

Ara entendreu bé, estimats llegidors, el nostre propòsit. Y no és pas un somni, encara que ho sembli.

Volèm establir una sèrie sense interrupció, una veritable dinastia de sacerdots, fills dels mateixos pobles infidels, sota l'advocació del gloriós patró de la nostra diócesi.

Y axò ho aconseguirèm fundant una *beca perpètua* per un seminarista indígena. Y serà la *Beca «Sant Narcís»*.

Necessitèem, però, 6.000 pessetes

Qui les doni totes sis mil, ell sol fundarà una altra beca, rebent títol y diploma pontifici de fundador.

Quina joya ha d'ésser per una familia cristiana tenir perpetuament un seminarista protegit, de la raça y país que vulguin, del qual rebràn la fotografia y cada any una carta d'agrahiment; y tenir en vida y en mort, un o molts sacerdots que, com fills agrauidíssims, preguin per ells!

Nosaltres, pobres seminaristes, no tenim pas diners; però pregarèm y pidolarèm pels nostres germans y colgues dels pahisos infidels.

Les nostres oracions, y la vostra caritat, obtindrà la benedicció de Deu.

Donèu, si us plau, per Jesucrist y pel seu regne damunt tots els pobles; y Ell, que sempre premia ab el cent per ú, us tindrà preparat un tresor en el Cel.

Verge Maria, Sant Pere Apòstol, y Santa Teresa del Nen Jesús, preguèu per nosaltres y pels seminaristes indigenes!

LLETRES**LES TEMPESTES DELS CIMS***A Núria Bosch, afectuosíssimament.*

Tal vegada era degut a que'l meu sojorn a muntanya, en mig de penyalars i boscúries, havia acabat per a estrafer el meu caràcter ja apocat de sí, fins a convertir-lo en adust i esquiu quasibé a tot tracte; pot ésser també hi influïa un cert empiocament de salut que aní arrocegant una temporada degut sens dubte a la meva vida de bosquerol i a les nits passades al ras, i que m'havia fet encloure dies i dies en el recinte de casa meva sense veure una ànima viventa; mes si que'm trobava in-nondat d'una timidesa i d'un encongiment tan grans que a lo millor em feien pujar els colors més vius a la cara i em nuaven la gorja fins a impossibilitar-me articular un mot, gairebé.

Per aquelles temporades quan la malura s'havia encarrilat per les vies del guariment, i fins quan ja començava a entrenar-me en la vida d'abans, endinsant-me per les fosquetats dels boscos, amb la destal al muscle, ò bé davallava cap a les gerdes vores del rieral a regirar la terra dels freginals i artigues, va ésser quan em vaig agradar, ni se com, d'un bé de Deu de moça, que la coneixiem per Ursulina, fins a trastornar-me del tot aquell enamorament tardà i gairebé insospitat.

Fins aleshores havia passat una vida ximple, d'alarb, defugint d'alternar amb ningú, i trobant el meu goig en un complet isolament; passaven, per a mi, els dies com moguts per una força mecànica, i aquesta mateixa força semblava que regulés els meus actes al compàs del moviment de l'Univers. El treball i el descans eren, per a mi com el dia i la nit, com l'hivern i l'estiu, que venien succeint-se fatalment, d'una manera automàtica, com obeïnt a una llei necessària que radicava en l'instint. I com que per una mena d'instint havia acomodat els meus actes a les acostumades taleies de la casa, semblava que la consciència no prenia part en cap de les meves activitats.

Mes aquesta vida interna, rutinària i tancada, que anava enmenant, ara tot de cop es transformava insensiblement amb altre plena de jòia i de llum. No se si era l'afecte que sentia irresistiblement per l'Ursulina el què havia esbatanat les palpebres dels ulls de la meva ànima, però sí que com més anava més em sentia sadollat de virior i d'optimisme que m'empenyien fins a ésser gasiu i primmirat som-

niant arreconar unes unces, per a que poguessin ésser un coixí per als meus projectes. Anímicament em sentia regenerat, mes cal confessar que la follia del meu expansionament es trobava contrarrestada per el pes del grilló del meu maleït natural. Era com si redimit d'un esclavatge hagués perdurat sobre'l meu front la marca de l'esclau; era com si nominalment se m'hagués declarat lliure, com si se m'hagués llevat la modorra del meu empresonament, però que encara m'hagués hagut de debatre entre les reixes que m'oprimien.

Aquesta duplicitat de sentiments tan contradictoris i oposats veritablement em tenien submergit en la confusió més complerta. Era per a mí un suplici de Tàntal el volguer voleiar i el trobar-me les ales fermades per el meu apocament; era el meu despertar més dolorós que'l mateix ensurniament de suara, puix si trist era l'absentisme en tot, d'abans, molt més lamentable era la passivitat imposada per la meva migradesa i per el meu fet poc desaixit.

Vaig començar a freqüentar el poble i fins em plavia rondar per les fires i mercats, cercant tot hora les tertulies i els remoixells, però ben prompte em vaig donar compte de que, com un aligot, s'em trobava foraster a tot arreu, puix el meu paper es circoscrivia en riure estúpídament cadascuna de les vegades que alguna bajanada era proferida per algú i en guardar religiós silenci en tant duraven les converses.

No tenia amics, ni parents, quasi; ningú va ensinistrar-me en el meu desig de sociabilitzar-me, ni tan sols va disimular la meva curtedat i per això, deixat sempre a recó, vaig començar a ésser l'esca de totes les bromes, i considerat, no més, com un beneitonet i com un isart, amb lo que vaig assequir que, a copi de cridar l'atenció i de sofocar-me cada vegada, em vegés en la precisió de tornar a vagar per la muntanya continuant la meva vida solitària i esquiva.

Mai per mai em fou possible poguer-me fer amb l'Ursulina, molt a pesar dels meus desitjos i de les meves ànsies de redempció. Un astorament indescriptible que feia trasmudar el meu rostre aixut, un baticor que'm martellejava furiosament les parets del pit, un acalorament que fins m'embotornava el cervell i un tremolor que em feia cabriolejar tot el meu ésser varen impedir-me que cent voltes que va posar-s'em a tret hagués de desistir dels meus propòsits, i davant de la seva mirada plena d'espant suposava jo, infantilment, que un altre dia, pot ésser més a soles, en altre lloc i amb més confidència podria estar més amb mí mateix, quan en presentar-se la ocasió paladejada em maleia puig em semblava que la perduda era molt més propícia donat el meu temperament estrany.

I així s'anaren escolant els dies del meu calvari. Veritablement

era la vida per a mi un continuat suplici, i sovintment, en trobar-me sol, en cogitar la meva impotència i el meu encosoniment, i en veure que per el meu abominable caràcter i que per l'opinió que de mi es tenia estava condemnat a un exil perpètu, sentint batre desafortadament a dintre meu els més vius dalers de llibertat i sentint d'una manera folla la fallera del més vehement amor, m'abominava a mi mateix, feia esforços per a denigrar-me als meus mateixos ulls, i en el fragor de les tempestes amb que's desfermaven els meus sentiments, i en els més virulents esclats d'odi contra la meva mateixa persona, en la solitud del bosc, em rebatia per terra com un afollat; gosava en torturar-me física i moralment, colpejant-me el cap amb els punys i arrencant-me el cabells a grapats, i fins quan les forces em traïen i queïa exhaurit, anorreat i desvalgut en algún tou d'herba, ensangrentat com un penitent, i amagrit com un anacoreta, no començava a coordinar les ideies d'una manera normal, envaint-me una alenada de malenconia que acabava per a fer-me desfer en un doll de llàgrimes.

Fadristern com era, l'hereu poc es passava ànsia, ni èll ni ningú, per les meves excentricitats, ni per les vegades que la nit m'atrapava en plena muntanya, havent de clapar entre bardisses i al empar dels arbres. I per això el meu sojorn al bosc s'accentuà [més i més, i amb ell la meva missantropia, i, en conseqüència tot el meu afany de regeneració quedà en mi degenerat en una inquina vessànica vers mi mateix; en un deixament complet de la meva persona, i en una malícia suprema vers l'humanitat entera que'm considerava com un animalot de bosc, igual que un idiota.

No obstant l'Ursulina no deixava d'ésser per a mi l'única persona fins a la qual no arribaven les guspises de la meva ira. El meu esperit era com un toll llotós en qual superfície s'hi enmirallava un estel fulgurant. Tot a dintre meu es reduïa a una devastació de sentiments, i a un enviliment complet; solsament l'imatge de l'amada era l'únic valor positiu que sabia aquilatar, sebollit en la confusió complerta en que'm trobava. Per això no la perdia de petxa, i com si trobés en ella el bàlsem analèptic que refés el meu estat morbós, passava els dies vagant entre'ls penyals i les clapisses que hi havia en front de la seva casa, amagat cautelosament com un espia, i el meu goig més complet era observar-la amb avidesa, hores i hores, ara acondeïnt l'aviram, ara rentant la roba en el rabell de la riera, ara cosint tranquilament a la porxada de la païssa, ben lluny de sospitar que les meves mirades l'assagetaven entre els ramolls d'alguna bultra de abrolls i mates.

Sentia gelosia per ella com si talment comptés amb la seva correspondència i com si realment li hagués mostrat tot l'afecte que em

brusia i que m'aniquilava; davant d'ella semblava que els meus peus traguessin arrels, i l'esguardava embabiecat hores i hores, i restava en el meu lloc a fins que no tenia esperança de tornar-la a veure més, i allavors com un embriac m'en tornava cap a casa, on de mal grat s'em donava quelcom, com si es donés a un pidolaire, per a que la misèria no s'em mengés de viu en viu.

Per aquella temporada un dia vaig heure'm compte de que a la masoveria de la noia s'hi veia una cara nova; era la d'un jove inflat i rabassut que, per el que semblava, tenia intenció de conquistar la meva enamorada. Llavors el meu odi inextingible i la meva ràbia concentrada estigueren a punt d'esclatar esbafant-se en tot. Em considerava amb un dret de prioritat sobre'l dolç objecte del meu pensament; a copi de tenir-la davant la flama de la meva estimació semblava que havia consumit quan pogués supeditar-la a altre persona que no fos jo, i els gelos em torturaven la vida, recaiguent en darrer terme la culpabilitat damunt meu, per la meva curtedat aclaparadora. Aquella febre d'amor i de venjansa em feia vagar per els senderons i endorrials oblidats, pujar les cimes, vorejar els caires dels abims i davallar als sots, vers les riberes de les gorgues profundes i soledoses, intentant en la solitud dels balsos ferestecs o en la quietut profunda dels clots ombrivols apaivagar el sagrí i la tortura del meu esperit revolt, i trobar una pau estable com la que's prenia entre les tallades penyes i les esgarrifoes cingleres que composaven el grandíós amfiteatre d'Ormoyer, que sols torbava el Llierca amb el seu cantar isòcrom i monorrítmic.

Un dia, la meva follia i el meu desconhort arribaren al comble. La manca d'aliment, les meves curses solitàries i la meva intelligència cansada per els tan descabellats projectes i per les incessants fantasies, que de continuu atressava i esblenava m'havien portat a un estat de postrament tal, que tota la meva naturalesa no era més que un apoderament de nirvis i tot el meu esperit una forja inesgotable de quimeres que s'acostaven a mi, paulatinament, fins enterbolir la meva pensa, i fadigar el meu cervell, com sumit en el sopor d'una febrada arboradora.

Per la força de la costum vaig fer via cap a la casa de l'Ursula, estacionant-me en el meu recés de cada jorn, davail del ràfec d'una roca que semblava despenjar-se del seu lloc, per a estimbar-se sonorament deves el riu sinuós i rondinaire. Aquell dia em sentia amb una tensió d'esperit formidable; havia perdut gairebé la noció de tot, i la meva vida no era més que un amagatzemament d'energies i de deliris que forçosament havien, de cop, d'esbravar-se de faicó violenta, al igual que's descarrega amb un llamp fulminant la nuvolada saturada d'electricitat. La vista del xicot rabassut i grassó va sulfurar-me, i no

poguent-me ja retenir en el meu lloc d'aguait, com si m'hi empenyes- sin, vaig davallar del meu espiell cap a la casa, fet una metzina, i disposat a heure-me-les amb el qui m'usurpava els meus pretinguts drets. Tenia jo les mans crispades, serrades les dents i l'esguard guspi- rejant. Semblava un volcà en plè període d'activitat.

En arribar al planell damunt el qual hi havia la casa, enronxada de pallers i quadres, succeí alguna cosa de particular. El minyó rabassut va fugir esglaiadíssim, corre cuita, cap a la porta del màs, pujant escales amunt, deixant la Ursulina xisclant horisonament a l'era, amb la mirada terrorífica i els braços esbalandrats. Jo estava fet una fúria, i en cercar afanyós i d'un cop d'ull el galant que'm furta- va el que més volia de la terra, vaig escallimpar un goç de presa, afollat i amb la boca escumejanta, que de repent i de la banda de la ribera acabava d'assolir la masoveria.

Tot el meu desitj va ésser orientat, de repent, a salvar a la noia, esfumant-se en aquells instants les meves ànsies venjatives. La sang s'em rebotzegava a dintre de les venes; tota la meva inquina semblava dirigir-se vers el nou competidor que d'improvist volia arrebasar-me la meva estimada, i tot jo era una fornal en la que's consumien els exacervats sentiments de la meva ànima malalta.

Vaig esperar l'escomesa del goçàs protegint amb el meu cos l'Ursulina que, plena de pànic s'havia arracerat en un costat de l'era, estordida en veure's desemparada del seu galant i tan temerosa de mi com del animal ferotge; vaig tirar-me els cabells enrera i vaig arre- mangar-me les mànegues de la camisa, com un gladiador que s'as- serena per a preveure l'assalt del seu enemic, i vaig sentir com tota la meva carn tremava per el goig de poguer-me aferrussar damunt d'aquell cà furiós, que, per el cas, no'm representava més que un nou rival.

El goç de presa no's feu esperar. I amb la boca babosa, els ullals refilets, els ulls espurnejants, i l'actitut selvatgina, exalant un udol basardós va llençar-se'm al cim, com si volgués destroçar-me. Més jo que ja estava alerta tirant-me en rera vaig posar-me a cobert de la mossegada de la fera i sense perdre temps vaig tirar-me damunt seu aferrisant-m'hi com un altre fera. Va ésser un foll contra un altre foll. Perduida gairebé la consciència, també sentia frissar a dintre meu els meus instints selvatges, i en aquells instants bé semblava la bestiola que temps ha representava davant de la gent del poble, que'm mirava plena d'astorament i de curiositat. Fins en tenia recansa de que no poguessin presenciar el meu duel, cos a cos, amb la fera que pretenia arrebasar-me el què més volia.

Agarbonats el goç i jo, ell furgant amb les seves potes ennaresta-

des amb uns unglots refilets que s'em plantaven per les cuixes, i jo acollant-li les meves grapes damunt de la seva gargamella, i fent-mi a caixalades glotudes, botant i rodolant l'un al damunt de l'altre, saltarem marges i rostos, maldant sinistrament els dos per a desfer-nos i trossejar-nos. El goç grinyolava estridentment, aixordant-me, i jo bramulant, no se amb quins ahucs guturals i rogallosos li tenia les urpes clavades en la carn i li retorcia'l coll amb fruïció bestial, acoblant en els meus dits nervuts tota la ràbia covada durant els dies del meu deliri.

L'excés de forces, el malversament d'energies, la migradesa del meu ésser, i el meu consumiment per la febre varen provocar-me un suor fret que'm refrescava els polsos. Jo no se si la fera cedia a l'ímpetu de les meves mans, convertides en fèrries tenalles, o si ella es desempellegava de mí, i si s'esmunyia d'entre'ls meus dits, que en và la volien empresonar. I sense que recordi res més, tinc present que vaig quedar retut i endormiscat, desprençat i sense esma, obrint després els ulls dolçament, i trobant-me supinament agegut damunt de la gespa de la riva, tinguent el cap envenat amb el mocador de l'Ursulina, i vegent a ella al vol meu, amb les mans creuades com una Verge, i amb una mirada amorosa com una mare.

Volia dir-li quelcom en aquella hora oportuna, remerciant-li la seva bondat, més novament vaig quedar esternallat i desvanescut, no poguent gairebé recordar ni reconstruïr res més del que va passar-me. Vaig ésser portat a Barcelona, on entre les mans de metges vaig passar entre la vida i la mort una colla de dies; vaig tornar a muntanya, després de passar una serie de mesos a casa d'uns meus parents del plà, i en arribar aquí quelcom refet de la meva anèmia vaig trobar l'Ursulina fora, cap a França, on uns deien que havia mort d'anyorament i altres que s'havia enmaridat amb un ric gabaig de la Provença.

Sense ella la meva vida ja no tenia objectiu, i des d'allavors faig de pastor, trobant entre la pau d'aquestes muntanyes el meu conhort i un poc d'oblit.

I diguent això, el qui així em parlava, va desfer-se la samarra, va descordar-se un poc la seva greixosa camisa i va treure's com un escapulari que li penjava del coll, per mitjà de dos cordonets. Va mostrar-me'l i va mostrar-me també un mocador, que's contenia en el interior d'aquella prenda de roba, el qual va ésser besat amb unció gairebé religiosa, a l'hora que el meu interlocutor tenia sospeses de les seves pestanyes lleganyoses—com arnades—dugues llàgrimes transparents, com de cristall. Va tornar-se a endreçar l'amulet i després de donar, amb una mena de recança, una ampla mirada per el clotaral que s'obria als nostres peus, va amagar la seva testa cendrosa entre les

dugues mans, com reconcentrant-se, ò com temorenc de que vegés les arrugues del seu rostre, amarades de plors.

El sol entre tant, un xic macilent i decandit, esmaltava al cel de una blavor brunyida i diàfana. La claror setembrina, polida i neta deixava veure les sinuositats de les muntanyes, fins en els seus més ínfims detalls, i a tot lleure s'oferien les foranques i les costanelles amb que s'esqueixaven les estribacions pirinenques que teniem a la nostra presència. Al lluny s'agegantava el puig de Bassegoda com una matrona opulent, inflada de sines, mare de tot un sistema muntanyós. Més enllà, encara, el pic de la Mare de Déu del Mont apareixia com una gepa de camell, surmontant els camparells i les tarteres de Mal veí i Espinau. Un xic més ençà les cingleres de Gitarríu s'obrien com la barra superior d'un monstre ò d'un gegantí cetaci, proveit d'unes dents descomunals; les canals de Sant Aniol apareixien tramuntant la serra de Talaixà, i aquesta com una ona que's redreça, mitj cargolada i a punt d'esberlar-se, apareixia com sostinguda per miracle, oprimint els alzinars ubacs que ascendien costa amunt, encaixonats entre la formidable barrera del pic de les Bruixes, i la mateixa serra. I al davant nostre la muntanyassa de Coma Negra formada a replans, que s'entafuren per entre unes reconades profundes, i penjats damunt de cingleres a plomb, ens mostrava la seva grandiositat magnificent.

El més absolut silenci regnava en aquells endorrials. Semblava que'ls terrenys sols quedaven a mercè de les tempestes que desfeien els roquissars dels balsos, triturant-los, i omplint amb el pedregolall les torrenteres i les estries d'aquells macissos; una sensació desconeguda advertia en trobar-me entre una naturalesa tan abrupte, tan solitària i ferèstega, i assegut damunt d'una pedra de carreu dels restes del castell de Bestracà, antic niu d'àligues derruït i esmicolat avui, em semblava veure, amb la seva història, l'últim vestigi de l'inquietut humana en aquella contrada. I no obstant el vell pastor que'm servia de guia, vulgar de rostre, xuclat de faccions, de front reduït, de mirada de fura, de nas aguilenc i de llavis groixuts; d'angle facial poc diferenciat amb el dels simis i de cara desproveïda d'expressió, em donava testimoni—ara més desaïxit per els anys i per un poc de vida de família, i portat per una particular confiança que no se com vaig inspirar-li—de què l'esperit dels més rustecs bosquerols, moradors d'aquelles valls i d'aquells cims, no tan sols estava embegut de la quietut i del repós que tenen allí establert el seu imperi, sinó que també tenia a voltes congriades tempestes, com les que trocejen i esbocinen les pedres calcinals que formen les parets dels avencs insondables d'aquell cor de la Garrotxa.

FRITZ

NOTES INFORMATIVES

RELIGIOSES

Santoral.—26, Diumenge. *III després de Pentecosta.* Sts. Joan y Pau, germs. mrs. y Virgili, b. y mr.—*Jubileu del S. Cor de Jesús.*

27, Dilluns. Ntra. Sra. del Perpetu Socor. Sts. Ladislau, rey d'Hongria y cfr. y Sanson, pbr. y cfr.

28, Dimars. St. Ireneu b. y mr., y Sta. Juliana, vg. y mr.

29, Dimecres. ✕ SANTS PERE Y PAU, apòstols. Anastasi, mr.

30, Dijous. La Commemoració de Sant Pau ap., St. Marsal, b.

1 de juliol. Divendres. La Preciosíssima Sang de N. S. J. C. Sta. Elionor, vg.

2, Dissabte. La Visitació de Ntra. Sra. Sta. Simforosa, mr.

Quaranta Hores.—Demà, acaben en la iglesia Parroquial, essent la exposició de S. D. M. de les 5 a les 9.

Dilluns, passaràn a la iglesia de Ntra. Sra. del Carme, essent la exposició de dos quarts de 8 a les 9.

Torn de Vetlla: la vinenta setmana correspon al grup quart.

Explicació Catequística.—Demà, en la iglesia Parroquial durant la missa de 12, y en la de Ntra. Sra. del Tura, durant la de 11.

Iglesia Parroquial.—Avui, a tres quarts de 8 del vespre, continuació del Triduu al Sagrat Cor de Jesús.

Demà, a dos quarts de 8 del matí, Missa de Comunió general ab plàtica. A les 10 solemne Ofici ab panegíric. A dos quarts de 4 de la tarda, Vetlla al Santíssim. Acabada la Vetlla, tindrà lloch, a la Sala de la Sagristia, la reunió de zeladors y zeladores del Apostolat de la Oració. A tres quarts de 8, conclusió del Triduu, acabantse l'acte ab la consagració de les families al Deífic Cor. Els sermons estan confiats al Pare Ramón Costa, jesuïta.

Dimecres, dia de Sant Pere, a dos quarts de 8 del matí, missa de Comunió general ab plàtica que dirà el Sr. Arxiprest. Durant les misses, a totes les iglesies, es captarà per a la Bona Prempsa.

Divendres, a tres quarts de 7 del matí, l'Apostolat de la Oració celebrarà Comunió mesal y exercici de primer divendres de mes. A tres quarts de 8, Missa de Comunió per als noys y noyes que practiquen els nou primers divendres. L'intenció del mes es: *Que la immensa multitud d'infidels sigui conduïda a la llum del Evangeli.*

Iglesia de Ntra. Sra. del Tura.—Avuy, després del rosari, se cantarà la Salve a la nostra Patrona y després el Mes del Sagrat Cor.

Iglesia de Ntra. Sra. dels Dolors.—Demà, la Congregació de l'Immaculada y Sant Lluís Gonçaga, celebrarà missa de Congregació.

Se ven casa de gran rendiment ab jardí, hort y garaig, en el lloch més cèntric d'Olot = Rahó en aquesta Administració.

LEGISLACIÓN DE CAZA, PESCA Y USO DE ARMAS.—De venda en Casa Bonet.

Iglesia del Hospital.—Demà, a dos quarts de 9, missa del Patronat de la Immaculada y St. Antoni, rosari y plàtica.

Dilluns, a les 7, se farà l'exercici dedicat a les Animes.

Divendres, a les 6 del matí, missa ab exposició de S. D. M.

Iglesia de Ntra. Sra. del Carme.—Avuy, a tres quarts de 8 del vespre, rosari y exercici *sabatí*, ab assistència de la V. O. T.

Dissabte, a les 8, missa de la Verge.

Iglesia dels PP. Caputxins.—Avuy, a les 8 del vespre, se cantarà la Salve y'ls Goigs a Ntra. Sra. de Montserrat.

Dimars, a les 8 del matí, missa ab exposició en honor de St. Antoni;

Dijous, funció de l'Arxiconfraria dels Dijous Eucarístichs.

Iglesia dels PP. Escolapis.—Avuy, a un quart de 5 de la tarda, lletanies y Salve solemne a la Verge. A les 10 de la nit, l'Associació de l'«Adoració Nocturna» celebrarà Vetlla ordinaria corresponent al present mes.

Demà, misses a les 6 y 7. A un quart de 9, rosari y missa de Comunió general ab cant.

Iglesia del I. Cor de Maria.—Dijous, a tres quarts de 7 del matí, exercici de l'Hora Santa.

Iglesia de la Divina Providencia.—Demà i dimecres, a tres quarts de 9 del matí, missa dels Pobres de Sant Antoni, repartintse una almoyna del Pa dels Pobres. A un quart de 6 de la tarda de demà, Rosari y Vía-Crucis.

Dijous, a dos quarts de 8, missa en honor de Santa Teresa del Infant Jesús y meditació.

Nota: El Mes del Sagrat Cor de Jesús se farà fins el dia 3 de Juliol inclusiu.

Parroquia (forana) de S. C. les Fonts.—Demà, a les 6 del matí, ofici ab exposició del Santíssim Sagrament y professó. A dos quarts de 3 de la tarda, Rosari y Visita.

LOCALS

El proper dimecres, festivitat dels Apòstols Sant Pere y Sant Pau, y diada de la Bona Prempsa, tindrà lloch la Colecta manada a favor de la prempsa catòlica, en totes les iglesies de la ciutat. Es d'esperar que'ls olotins sabran respondre ab les seves oracions y almoynes a la crida que'l Sant Pare y l'Episcopat Espanyol fan, una vegada a l'any, als catòlics a favor de la nostra Prempsa.

✻ **Sessió extraordinaria del Excm. Ajuntament.**—El divendres, el plè del Ajuntament celebrà sessió extraordinaria que presidí l'Arcalde, D. Rafel Hostench, ab assistència dels Vocals Srs. Mir, Gratacòs L., Buch, Bretcha, Puig, Aulinas, Fortet,

En mitges y mitjons lo més nou que la moda hagi creat lo trobareu al

PALAU DEL CALÇAT

Gratacós J., Codina, Baus, Xaudiera y Aubert, aprobantse l'acte de la sessió anterior que fou llegida pel Secretari, Sr. Daunis.

Se donà lectura al Presupost extraordinari per a la construcció de cloaques en tot el trajecte del «Enllaç de carreteres» comprès en els carrers de Lorenzana y Mulleres (en aquesta última des del carrer de Vayreda a la Carretera de Santa Pau). S'aprobà, acordant-se exposar-lo al públich.

Se donà compte d'haverse presentat varies reclamacions a la Ordenansa particular per a l'exacció especial imposada als Srs. propietaris interessats, ab motiu de les obres, qual Presupost s'indica més amont per sa aprobació definitiva, accedintse a lo interessat, y s'acordà ensemps exposarho al públich.

Es aprobat l'acort de la C. M. P. en mèrits del de la Junta de Sanitat, ab el fi de conseguir la màxima puresa, potabilitat y rendiment de les aygues del manantial de Sant Roch.

També es aprobat l'acort de la propia C. M. P. referent a la proposició del Sr. Alcalde President, per a contractar un préstam al objecte de poder termenar les obres complementaries del «Enllaç de Carreteres»; expropiació de les cases situades al damunt del manantial de Sant Roch, y per a l'aportació oferta al Estat per a la construcció del «Grop Escolar».

Aximateix s'aprobà una Proposició del Sr. Alcalde, encaminada a conseguir d'una Casa Bancaria, mentres se tramita l'expedient de préstam, un anticip per a l'immediat acabament de les meritades obres complementaries.

Y, sense altres assumptes a tractar, s'axecà la sessió.

✿ Sessió de la Comissió Municipal Permanent.

—El passat dimars, se celebrà sessió pública ordinaria de primera convocatoria baix la presidencia del Alcalde, Sr. Hostench y ab assistencia dels Vocals Srs. Bretcha y Buch, aprobantse l'acta anterior, llegida pel Secretari Sr. Daunis.

Les factures examinades pels respectius Negociats y una proposició del N. de Foment encaminada a que'l Sr. Arquitecte municipal tingui la seva residencia fixa en aquesta ciutat, s'aprobaren.

S'aprobà un escrit del Sr. Caporal de Serenos, demanant llicencia per absentarse.

Passà al Negociat Central per al seu informe la sollicitud de donya Rosa Vergés, propietaria de la casa «Joanich» del vehinat de Sant Roch, formulant un recurs de reposició contra l'acort de la Comissió Municipal Permanent de data 10 dels corrents.

Y, sense altres assumptes a tractar, s'axecà la sessió.

 ¿QUÉ SERÁ OLGA?.....

✱ **Vuytava de Corpus.**— Ab un temps verdaderament esplèndit han tingut lloch, enguany, les festes de la vuytava de Corpus.

Diurne celebrà com de costum l'Ofici solemne el nostre digne Pàrroco-Arxiprest en el temple Parroquial, que, al igual que'l dia de Corpus, presentava l'aspecte de les grans solemnitats. Ab assistència de gran nombre de membres de la Vintiquatrena, dels distingits Pabordes D. Joan Plana y D. Joaquím de Trinxería, y d'una gran concurrencia de fidels, predicà un bell sermó alusiu a la Eucaristia el Predicador de Corpus R. P. Isidre Gríful, Jesuít. La Capella Parroquial interpretà una escullida missa, y al final del Ofici sortí la Professó que volta la Plaça d'Alfons XII y'l Carrer Superior.

A la tarda—haventshi celebrat al matí el tradicional Ofici—sortí de l'iglesia de la nostra Patrona la Professó del Tura, que constituí un sentit homenatge dels devots de Jesús Sagramentat, al qual s'associaren els vehins de la barriada y centre de la ciutat per l'actitut reverent ab que presenciaren el seu pas y'l bon gust ab que encatifaren en gran part els seus carrers y places. Hi assistí també l'Excm. Ajuntament, donant al final el Sr. Pàrroco-Arxiprest les gracies a tots per el sentit homenatge que acabaven d'ofrenar a la Verge del Tura en la persona del seu Fill glorificat sota els vels eucarístichs.

El diurne y dilluns tingueren lloch en la Parroquial les solemnes Vespres dels *Caballers y Artistes*, lluhint, en abdós dies, l'altar major una iluminació esplèndida.

El dimars va celebrarse la Professó del Corpus que surt de la iglesia dels PP. Caputxíns, essent portadors del Pendó y borles un grop d'artistes pintors quals noms consignavem en l'edició anterior. Fou amenisada per l'Orquesta Moner y presidida per les autoritats civils, militar y judicial. Una secció de la Guardia Civil donà Guardia de Honor a la Custodia que portava, sota tàlem, el Sr. Pàrroco-Arxiprest Rev. D. Pere Masnou. Pel camí, alternaren ab l'orquestra cants litúrgichs per les Comunitats de Religiosos que hi assistiren, com també una representació de la Comunitat de Sant Esteve.

Els balcons del trànzit eren adornats ab domassos y'ls carrers, en gran majoria, ab variades y artístiques alfombres.

De retorn al temple, el Pare Guardià donà les gracies a tots.

A la tarda del dijous, després de les Completes a Sant Esteve, quins altars iluminats eren convertits en escayents vergers, en ocasió

Se venen dues cases del carrer de Sant Berniat. Donarà rahó Casademont, procurador dels Tribunals.

Per a calçats de totes menes les mes grans novetats, la casa que'ls ben més baratos es el **Palau del Calçat**

de l'*empaleyada*, homenatge de tots els altars a Jesús Sagramentat, sortí la Professó de Cap-vuytava, presidint l'Excma. Corporació Municipal, ab una regular assistència de fidels.

Al vespre del propi dia sortí la de l'iglesia de Ntra. Sra. del Carme, ab la que's clouhen les solemnitats eucarístiques. Hi assistiren un bon nombre de nens del barri, representacions de les confraries carmelitanes y clero secular y regular. Era portador de la Custodia el nostre zelós Sr. Rector y l'acte fou amenisat per una orquesta. Mereixen especial lloança els vehins del carrer del Aygua pel gust ab que encatifaren el camí per ahont havia de passar el Deu del Amor.

✽ **Els olotins a Lourdes.**—El passat dijous en el tren de tres quarts de 3 de la tarda, sortiren per a empendre el viatge a Lourdes, ab el tren vert de la Peregrinació que arrancà de Girona a les 9 del vespre, uns 70 olotins acompanyats pel Rev. D. Martí Legares, Vicari de la Parroquia de Sant Esteve.

Tots portaven fidelment retratats en la cara la devoció y entusiasme que interiorment sentien per a visitar aquella santa roca de Massabielle, ahont la Regina dels Cels, la Verge Santíssima, s'aparegué a l'humil pastoreta, l'avuy Beata Bernardeta Soubirons.

Ahir, divendres, a la mateixa hora, sortí un altre grup d'olotins per a agafar el tren blanch-vert, de la mentada Peregrinació, que sortí de Girona, també, a les 9 de la nit. En aquest grup hi havien dos malalts, acompanyats de membres de la seva familia, a favor dels quals fem vots per que la Verge de Lourdes els hi concedexi els tresors de les seves gracies, si axís convé per a la seva salut espiritual.

També s'ha ajuntat a la propia Peregrinació un nou grup de noyes del Patronat de l'Immaculada y Sant Antoni, que acompanya el seu Director Rev. D. Joaquím Bonet, per a unir-se en el tren en que viatgen les representacions dels Patronats femenins de Catalunya.

Al desitjarlos a tots un bon viatge y feliç retorn, fem vots per que aquesta visita a la Verge Blanca sia feconda en bens esperituals, per a ells y per a les seves respectives families, com també per a la nostra ciutat.

✽ **Acte rememoratiu del Congrés Geològich.**—Demà al migdia, tindrà lloch en el Saló de Sessions del Excm. Ajuntament l'Acte rememoratiu, del qual ja donarem compte dies passats, organisat per a celebrar l'èxit que assolí l'any passat la Expedició C-4 del XIV Congrés Geològich Internacional a la çona volcànica Olot-Girona.

El dis- **Metge** D. Eveli Barnadas ofereix als seus clients el seu nou do-
tingit micili, Passeig de Gracia, 101, pral., Telèfon 1722, G.—
Barcelona.—Consultes de 3 a 5 de la tarda.

Per tal de facilitar l'assistència a dit acte se realitzarà una excursió geològica en autocar (Apartat, 48) que dedicarà especial atenció a la zona volcànica, seguint de nou gran part de l'itinerari recorregut pels congressistes l'any anterior. El viatge en autocar ha esset fixat en 40 pessetes.

Els inscrits a la excursió geològica han d'haver surtit avuy de la Plaça de Catalunya a les 3 de la tarda, travessant la serralada litoral, la depressió externa y la serralada mitja per arribar a Vich, Ripoll, Sant Joan de les Abadesses y darrerament a Olot, a les 9 de la nit, en la depressió central, junt als Pirinèus.

El següent dia tindrà lloch una excursió en autocar per la zona volcànica, y al mig dia s'assistirà a l'Acte commemoratiu. Per la tarda, després del banquet de commemoració a la Font de la Moxina, se visitarà a Banyoles l'Estany y la Colecció Alsius, y a Girona, la Exposició Cartogràfica de l'Atenèu. A les 9 de la nit se donarà per acabada la excursió geològica a la Plaça de Catalunya.

✱ **La fotografia a Olot.**—Certament es oportuna la celebració d'un Concurs Fotogràfic a Olot quan, com en aquets moments, oferexen un particular interès les ubèrrimes y primoroses manifestacions fotogràfiques dels professionals y aficionats coterranis nostres.

Ja no es un selectíssim aplech de bellíssims clixés, com els que'l notable aficionat N'Antò Fortet oferí al públich per la seva delectança, ni alguna esplèndida vista del nostre paysatge, empresonada magistralment per En Sebastià Maria y apareguda en alguna de les més notables revistes fotogràfiques europees; se tracta ja de que entre'ls comptadíssims concursants en el Saló de fotografia, organitzat en el Musèu d'Art Modern de Madrid, s'hi ha admés també a una professional olotina. Donat el caràcter internacional de la exposició han concorregut els primers fotògrafs del món, y es per axò que'ns sentím amarats de goig quan llegím en el catàlech el nom de donya Carme Gotarde Camps entre'ls més aventatjats fotògrafs que compta l'humanitat, exposant dues fotografies «Camí del llogaret» y «Les dugues alzines», admeses per un comitè compost de varis competèntíssims professionals en les belles arts.

No es d'avuy el domini de la senyoreta Gotarde en la fotografia. A Cadiç a 1915 li va esser atorgada per l'Academia de Belles Arts una medalla de plata; a Madrid l'any següent va concedírseli diploma de

¡Molt aviat Olga! SENYORETA: per son propi interès gravi bé aquest nom en sa memoria.

Gonçal Soler Coromina, METGE-OCULISTA, ha obert el seu despatx: Rambla de Catalunya, 88, Pral.-2.ª Barcelona.—Consulta de 3 a 5.

mèrit, premiant la Reyal Societat Fotogràfica els seus treballs, ab una medalla d'or, a l'any 1921; y per a termenar també el Reyal Circol Artístich de Barcelona va adjudicarli el tercer premi a l'any 1919.

Felicitèm efusivament a la eximia professora, fent vots per a que en lo successiu continui honorant la nostra ciutat ab els seus llores y ab els seus triomfs.

✿ Són molts els inscrits per assistir a la Diada d'Exercicis que tindrà lloch demà a Banyoles, ab motiu de la benedicció de la Bandera de la Lliga Parroquial d'aquella ciutat, regnant molt d'entussiasme en tota la diòcesi. De la nostra ciutat assistirà també el nostre digne Pàrroco-Arxioprest.

✿ El proper dimecres, dia 29 festivitad de S. Pere a dos quarts de 10 del vespre, tindrà lloch una gran funció teatral a la «Joventut Tradicionalista», posantse en escena l'aplaudit drama en un acte d'en Zorrilla «El puñal del godo», «Una broma tràgica» d'en Lluís Millà y per final el xistós saynet «Per no entendre'l castellà».

Per l'estudi que n'han fet de les meritades obres, es d'esperar que'l públich tindrà ocasió d'aplaudir una vegada més el treball artístich dels simpàtichs aficionats de la «Joventut».

✿ Ens comunica el nostre amich D. Angel Noguera que'l dia 1.er de Juliol quedarà oberta la temporada de banys instalats en els baxos del n.º 21 del carrer de S. Rafel, ab els preus de costum.

✿ Els patrons y obrers dels Tallers d'Estatuaria Religiosa «Anónima Mató», quina gerencia ostenta el nostre volgut director don Joseph Mató y Carbonell, celebren avuy la festa del seu titular, el Sagrat Cor de Jesús. A més del solemne ofici en la parroquial festejaràn la diada ab sardanes y brenar familiar a les fonts de Sant Roch.

✿ A partir del 1.er de juliol y fins al 30 de setembre, inclusivament, dexarà de circular el tren n.º 9 y en el seu lloch circularà el n.º 11 els dimars, dissabtes y diumenges per tota la línia. Els demás dies circularà únicament entre Olot y Amer.

El tren n.º 2 circularà els diumenges y dilluns per tota la línia y els dimecres entre Girona y Amer.

El tren n.º 2 surt de Girona a les 6 y arriba a Olot a les 8'57. El tren n.º 11 surt d'Olot a les 18'15 y arriba a Girona a les 20'55.

✿ Han esset premiats ab varies imatges els números 3813, 5001, 3802 y 5144 en el sorteig celebrat l'últim dia de maig, en la parroquia de Banyoles.

Mosaychs hidràulichs de bona qualitat
 Fàbrica de Manuel Serra. Devant del Casal Marià.

 ¿ QUÉ SERÁ OLGA?.....

✿ Han sigut nomenats Pabordes de la Confraria del Santissim Sagrament de la Parroquial de Sant Esteve (Minerva) els distingits Senyors D. Joseph M.ª Torras y D. Ramon de Roca, y Paborde-Capellà el nostre digníssim Pàrroco-Arxioprest Rev. D. Pere Masnou. Rebin tots la nostra més efusiva felicitació.

✿ Ab motiu d'haverse descobert la ja sabuda falsificació en els bitllets de 100 ptes. serie D. ha esset gran el pànich experimentat arrèu, especialment a Madrid y Barcelona en quals ciutats s'han presentat al camvi per valor d'uns quants milions de pessetes, essent en reduhit nombre els papers que s'han taladrat per dolents.

Aquesta injustificada alarma ha repercutit també en la nostra ciutat, fins al punt de que, en la sucursal del Banch Hispà Americà d'aquesta, s'ha cambiat gratuïtament durant aquest dies una ben respectable quantitat. No cal dir que l'actitut adoptada per la direcció del mentat establiment bancari ha esset en extrèm elogiada per quant ha contribuït a tornar a la normalitat.

✿ Dimecres se va cometre un robo en el dipòsit de queviures del fontaner de les Trías.

✿ Demà, a dos quarts de deu del vespre, y en el jardí del Centre Catòlich la cobla «Unió Artística» hi donarà una audició de sardanes.

✿ Demà a la tarda, sols estaràn obertes les farmacies de don Esteve Cardelús y D. Maties Fajula.

Dimecres, festa de St. Pere y St. Pau, sols ho estaràn les de don Joseph M.ª Llach y D. Joseph M.ª de Bolòs.

DEPORTIVES

✿ L'anunciada vinguda del Palamós F. C. portà al Camp del Olot un contingent nombrosíssim d'aficionats al bell deport anglès.

El Palamós per lo que feu en aquest partit, ens demostrà que's un equip fluix, molt fluix, en quant a tècnica de joch constructiu s'entén; en quant a joch obstruccionista si que'n tenen y molt, ja que la potencia física de quasi tots ells els hi permet marcar continuament als jugadors contraris, sense que aquestos puguin tenir ni un segon la pilota als peus.

Ab aquesta tècnica de joch, que avorri en gran manera al «paganò» finalisà la primera part del partit ab un goal marcat per en Saez rematant ab el cap un centre d'en Pagès. Una vegada reprès el joch,

Impermeables per a home: 25 ptes.—Capes per a nens y nenes: 8 ptes.—
Guardapols, des de 7'50 ptes.—Devantals d'hule al

PALAU DEL CALÇAT

Miquel Llosas, Advocat del Ilustre Colegi de Girona y del Jutjat de 1.ª Instancia d'Olot.—Fontanella, 20.

aquest prenia el mateix caire d'abans, però la vanguardia local imposant el joch ras, estigué més afortunada, marcant 3 goals més, obra de l'Arau, Saez y Olivé.

En conjunt fou un partit gris, molt gris; l'aficionat no'n surtí pas satisfet del tot, en part sí, ja que la victòria son dos punts més per l'Olot.

Arbitrà un Sr. Colegiat sense dificultats.

DE SOCIETAT

✿ En companyia de sa distingida Senyora D.ª Mercé Dalfó sortí el passat dilluns, en direcció a Mallorca, el nostre bon amich el Sub-Delegat de Farmacia d'aquesta ciutat D. Esteve Cardelús, al objecte d'assistir al Congrés de Farmacèutichs que se celebra a Palma.

✿ Per al jove compatrici nostre En Camilo Coromina ha esset demanada la ma de la bella y virtuosa Senyoreta de Sant Joan de les Abadesses Na Agnès Coma.

En breu se celebrarà la boda a Sant Joan.

✿ Després d'uns dies de vacances passats al costat dels seus distingits pares en el palau del Govern Civil de Palma de Mallorca, ha retornat a la nostra ciutat el nostre bon amich En Joan Llosas Serrat-Calvó.

✿ Ahir va sortir en direcció a Pontevedra (Galicia) en quina Comana de Reclutament està destinat des del març últim, y de la que arribà fa uns dies al objecte de recollir a la seva distingida esposa y filla, el nostre entranyable amich y pundonorós Capità d'Infanteria don Joseph Pardellas, el qui hem tingut la dissort de perdre després de tants anys d'estar entre nosaltres, haventse guanyat per la seva finura de tracte y excelents qualitats personals innumbrables simpaties en la nostra ciutat.

En la impossibilitat de despedirse personalment de les seves moltes amistats d'aquesta població y comarca, ens prega el Sr. Pardellas que ho fem des d'aquestes pàgines en son nom, lo qual fem gustosament.

¡Molt aviat Olga! SENYORETA: per son propi interès gravi be aquest nom en sa memoria.

CALÇAT DE FOOT-BOL y demás utensilis, LEGUIS, BANDES, al

PALAU DEL CALÇAT

POSTALS La casa que'n té el mellor assortit es la **POSTALS** LLIBRERIA BONET, carrer Major, n.º 3.

==Molt prompte se posarà a la venda una nova colecció de vistes d'Olot==

ECCLESIASTIQUES

✿ El passat diumenge reberen de mans del Prelat de la Diocesis el sagrat Ordre del Presbiterat els nostres compatricis Mossen Lluís Guillaumes y Mossen Esteve Carbonés.

Al adresarlos hi la nostra felicitació mes coral fem vots per que exercixin sempre dignament la excelsa missió del Sacerdocí per a gloria de Deu y salvació de les ànimes.

✿ El dissabte anterior, l'aventatjat seminarista olotí En Joseph Girgas y Oliveras va rebre la Tonsura y Ordres menors, per lo que'l felicitem coralment, esperant dintre de poch veure'l investit ab la dignitat de les primeres Ordres Majors.

COMARCALS

✿ Dimars, diada de Sant Lluís Gonçaga, celebrá la seva festa el Colegi Comercial, de Sant Joan les Fonts, que dirigeix el culte sacerdot y amich Rev. D. Joaquim Dalmau, dignament secondat pel nou Professor Mossèn Viñoles.

Els 85 noys que s'instruhéxen y eduquen en aquella florent escóla, reberen a excepció dels parvols, a Jesús Sagramentat, degudament preparats ab la escayent plática que'ls dirigi el Rt. Viñoles. Amenisaren el tendre acte uns escollits motets que interpretà una secció dels nens. Al sortir tingué lloch el tradicional esmorsar, obsequi del Colegi, y despres del acte de Consagració a Sant Lluís, s'efectuà l'enlayrament de variats globos japonesos que feren les delícies de la gent menuda y també dels majors allí presents.

Es digne d'aplaudiment l'esperit dels professors de dit Colegi els quals seguexen fomentant l'estalvi, a mes de la educació cristiana base essencial de la formació de la joventut. A aytal fi han creat la secció d'una Caja Rural ab el nom de «Caja Popular de Ahorro» que funciona, per cert, ab éxit crexent. La donació de Llibretes ha esset un obsequi que generosament ha ofrenat el volgut fabricant d'aquesta D. Antoni Xipell.

La nostra felicitació a tots.

 LIBRO DE VENTAS Y OPERACIONES.—De venda en la llibreria Bonet.

LA TRADICIO CATALANA OT	}	SUSCRIPCIO
REDACCIO: OM, 8, 1.ª (Buqó a la entrada)		Espanya, un any..... 5 Ptes
ADMINISTRACIO: FONTANELLA, 20, 2.ª		Unió Postal 7'50
		Pago per avençat
		Número solt, 10 cèntims

OT.—Imprempta y llibreria de Ramón Bonet.—Major, 3.

Adobs FRUCTIDOR

Marca i nom registrats
amb el n.º 45591

Per a

tots

els

cultius

Amb patates, blat de moro,
hortalises, etz., etz. empleyèu
aquest adob, puig es una ga-
rantia de les millors cullites

Venda a tot arrèu

FABRICANT: Josep Monclús Balagué — TORTOSA

CARLES BADÍA

PINTOR, DECORADOR, DAURADOR

Casa fundada en 1900

Plaça Clarà, 12, baixos — OLOT

Decoracions originals y Daurats al tremp
de tota classe

Compañía Trasatlántica

Vapores Correos Trasatlánticos

SERVICIOS

Rápido. -Norte España - Cuba - México.	Mediterráneo.- Costa-Firme-Pacífico.
Express. -Mediterráneo-Argentina.	Mediterráneo.-Cuba-México. Mediterráneo.-New-York.
Mediterráneo.-Filipinas, Japón y China.	Mediterráneo. - Fernando-Póo.

Servicio tipo Gran Hotel — T. S. H. — Radiotelefonía — Orquesta — Capilla, etc.

Para informes a las Agencias de la Compañía
en los principales puertos de España.

En **Barcelona:** { Oficinas de la Compañía: Plaza de Medinaceli, 8.
Consignatario: **A. Ripoll**, Vía Layetana, 5.

LITINOIDES SERRA

Excelente agua de mesa

A. Serra Pamies - Apartado, 26 - Reus

Las cajas de **LITINOIDES sin vaso**, véndense en todas partes y resultan muy económicas. Pero también se regala un **magnífico vaso** propio para mesa, resistente, elegante, sin inscripción alguna, al que lo solicite, comprando: un lote de tres cajas **LITINOIDES SERRA** en que se incluye el vaso perfectamente acondicionado.

D.ª Antonia Capallera Prat

HA MORT

havent rebut els Sants Sagraments y la Benedicció Apostòlica

A. C. S.

Els seus afligits espòs Joan Robert, fills Joan y Francisco, germanes Germana Angelina, Religiosa Carmelita de la Caritat y Climent, germana política María Cotans, oncles, cosins y demés parents; pregunen als seus amichs y cone-guts la tinguin present en ses oracions y se serveixin assistir al Sant Hospital, avuy, dissapte, a les 6 de la tarda per acompanyar el cadàvre a sa última estada, per quals favors els quedaran molt agrahits.

Olot, 25 Juny de 1927.

Al enterro sols hi assistiran homes.

Vuytè aniversari de la mort de

Tomás Pujol-Galceràn y Guardia

y tercer del seu fill

Ignasi Pujol-Galceràn y Montaña

ocorregudes respectivament el 13 de Maig de 1919
y el 15 de Juny de 1924

A. C. S.

La llur desconsolada familia prega als seus amichs y coneguts encomanin a Deu les ànimes dels difunts, y se servexin assistir a alguna de les MISSES que se'ls hi celebraran, el dilluns, dia 4 de Juliol, en sufragi del primer, y el dimars, dia 5, en el del segón, abdós dies de 6 a 12, en l'altar del Santíssim Sagrament de la Iglesia Parroquial.

Olot, Juny de 1927.